

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2115/2542

นายพันพัฒน์ อุทุมพรโจทก์ นายธวัช ต้นสุทธิภานนท์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 23, ป.วิ.พ. มาตรา 246

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อปรากฏว่าโจทก์ทราบคำสั่งศาลแล้ว การที่โจทก์อ้างว่าโจทก์ไม่ทราบคำสั่งศาลด้วยตนเอง เพราะสำนวนอยู่ในระหว่างเสนอผู้พิพากษาตรวจและลงลายมือชื่อนั้น มิใช่กรณีมีเหตุสุดวิสัย การขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ตาม ป.วิ.พ. ความแพ่ง มาตรา 23 จะต้องกระทำเสียก่อนระยะเวลายื่นอุทธรณ์สิ้นสุดลงเว้นแต่กรณีที่มีเหตุสุดวิสัย แต่

คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ครั้งสุดท้ายเมื่อเลยกำหนดเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตในครั้งก่อนที่ให้อื่นอุทธรณ์ โดยไม่ปรากฏว่ามีเหตุสุดวิสัย คำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์แก่โจทก์ในครั้งสุดท้ายดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายอุทธรณ์ของโจทก์ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับมาจึงเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นเกินกำหนดอายุอุทธรณ์เป็นอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์โดยไม่ชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 23 จึงเป็นการพิจารณาที่ผิดระเบียบตามมาตรา 27 และเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลอุทธรณ์ย่อมมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและพิพากษาคดีไปได้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 246 ประกอบมาตรา 142 (5)

องค์คณะ

วุฒินันท์ สุขสว่าง · ระพีภัทร บรรจงศิลป์ · วิรัช ลิ้มวิชัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2115/2542>